Е, межд. 3) Е, богом. 4) удвоено Е, е, е и т.н. 5) Е, добрд. Е пак. сега. [illegible] 5)

8 Ебан, а, о, — и (тѣ) Е,

Ебан́

Ебане́

Еблебия
Еблебийка

Ебня

Ебя,

10 Еб-етпек

Евам, от Еве, ето

Евангелие

Еван
Евангован
Евда,
Евдовица

Евангелисти

Евангелический

Евангелски, а, о, — и съ

Евза

15 Евнух

Евзилия

Евнухов

Европа
Европеец
Европски
Евсат
Евтимий
Евтин
Евтино
Евтиния
Евтиния
Едва ли

Евнушески, а, о, — и-тѣ.
Европеец — ски
Евхаристия. (та) тайната на причащение-то

20 Егда, нар. цър. когда, когато

Егов, а, о, — и (тѣ), негов.

Еда, свр. дали, развѣ, еда како — да не искам.

Едва, ~~свр.~~ нар. на сила с мъки. 2) щом, само

35 Едвам, нар. тоже що едва

Едем (тѣ) рай, градина за сладост

Едемски, а, о, — и (тѣ)

Единак, а, о, — и (тѣ) — 1) Еднакъв. 2) Единок.

Единение (то) 1) Съгласие, единодушие. 2) съединение, обединение

Единител

40 Единител, тна, о, — и (тѣ), който съединява, свързва.

Единителна (та) бълѣг за съединявание, свързвание, една раздѣлена дума

Единица (та) 1) всѣко нѣщо взето на особ от подобното си. 2) мѣра за измѣрвание еднородните с нея величини, като градус, миля. 3) бълѣг за броение начертаван както цифра.

Единичен

Единок, а, о, — и (тѣ) самичък. в. инок.

50 Единичен, чна, о, — и — (тѣ). 1) относен към единицата. 2) чер. що съставя едно с кое да е друго.

Единоборство (то) чер. дуел, борба един на един, бой между двама.

Еднакво

Единоборен, рна, о, — и (тѣ)

Единоборец (тѣ) чер. който се бори, бие един с един.

Еднакъв, кна, о, — и (тѣ)

55 Единобрачие (то) 1) вединъж женение. 2) моногамия в ботаника.

Единобрачен, чна, о, — и (тѣ), вединъж се женил, живѣе или живял в един брак.

60 Единовиден, дна, о, — и (тѣ), който има еднакъв вид; еднообразен.

Единовластие (то) образ на правление, в което върховната власт е съединена в едно лице.

Единовластник (тѣ) цар който има сам си върховната власт.

Единовластно, нар. по свойството на единовластника.

Единовѣрец (тѣ), който е от една вѣра с другиго нѣкого.

Единовѣрие (то) исповѣдвание една вѣра с другиго.

Единовѣрен, рна, о, — и (тѣ) от една вѣра с нѣкого

Единовѣрство (то) тоже що единовѣрие.

70 Единоглав, а, о, — и (тѣ) който има една глава.

Е, при възвание, О, хей. Е, мехмеде, е Ел нко. ч. 347. Е, бого

Е, межд. 1) Е, тъй 2) свр. послѣ що.
Е. гл. (сом. 3-то лице. съм, си, е)

Евалла межд. благодаря

Еваллах

Евкел (тѣ) масло свет.

Еве, в. Ево, ето і евете.
Евети
Евлядым. — чедо мое.

Евляд, — чедо

25 Ево, в. Ето
Евреин, йка, йче.
Егбе — в. хайбе, дисаги.

Егиди, — в. Де, гиди

Ега, свр. дано би, Ега би се от грѣх избавили. ч. 348

Егуля (та) 1) гулеш р. 2) змиорка или бал

30 Егле, нар. в. хеле, Егле ния — братко и па сестра. ч. 348

Едек (тѣ) 1) кон друг за яздение, освѣн оня що язди всадникът. 2) Един едек (волска кожа) с червило.

[illegible]

Единодушен, шна, о, — и (тѣ) съгласен в мислите и чувствата. в. Единомислен

Единодушие (то) съгласие в мислите и чувствата. в. Единомислие.

44 Единодушно нар. съгласно в чувствата и мислите. в. Единомислено

Единобожие (то) исповѣдвание на един бог.

Единобожен, жна, о, — и (тѣ) който има един бог. 2) що се относи до единобожие.

Единовластен, тна, о, — и (тѣ) що се относи до единовластието.

65 Единовѣр. тоже що единовѣрец

Еднач нар. вединъж. | Едноч, в. Вединъж.

Еднъж. в. вединъж.

Еднограж (тѣ) двѣ мѣста в един градеж

74 Еднодъжки гащи, с едно дъно, в. бирготлии.